

gets § 18 er der foreslaaet en Bestemmelse, som gaar ud paa at forbyde Jagteierne at drive Jagt paa anden Mands besaaede Marker; men disse Bestemmelser ville uden Tvivl kunne tale for sig selv, uden at jeg behøver udsærligere at forsvare dem.

Olesen: Ja, det er ikke af nogen særdeles stor Tilværelighed til at stille Ændringsforslag, at jeg har tilladt mig at stille det til Udvalgets § 14, som staaer opført paa Ændringsforslagslisten under Nr. 6; men, da det ogsaa er mit Ønske, at denne Lov skal komme ud, hvad jo ogsaa saa mange Andre have ytret Ønske om, saa har jeg troet mig forpligtet til at stille dette Forslag, fordi jeg ved at stille det og ved at faae Leilighed til i Thinget at modvivere det, idetmindste dog kan have fralagt mig Lod og Deel i den Bestemmelse, som § 14 indeholder, hvis Loven kom ud, saaledes som Udvalget har foreslaaet det, med Hensyn til Spurve og Krager; thi denne Bestemmelse er u hensigtsmæssig i den Grad, at den i mine Tanker kan kaldes latterlig. Jeg har hele Tiden været fuldkommen sikker paa, at jeg kun behøvede at stille dette Forslag, for at Enhver vilde stemme for det, da det er saa iøinefaldende rigtigt, og det Modsatte, troer jeg, saa ufornuftigt, at jeg ikke har havt nogen Tvivl om, at det jo vil blive antaget. Men jeg maa tilstaae, at jeg allerede igaar, da jeg hørte Ordføreren sige, at naar Udvalgets Betænkning var saaledes, som den var, saa var det, fordi der var confereret med Ministeriet derom, sølte mit Haab svækket; desuagtet har jeg dog ikke ganske opgivet det endnu, endssjøndt Ordføreren har fraraadet Thinget at stemme for Forslaget; thi jeg kan virkelig ikke troe, at Thinget vil stemme mod Noget, som i sig selv er saa rimeligt og rigtigt, og jeg kan, hvis det bliver antaget, paa ingen Maade troe Andet, end at Loven ligesaa godt derfor kan komme ud, thi det er dog ikke tænkeligt, at Ministeriet skulde gjøre det Spørgsmaal, om Krager og Spurver skulde være frie for Forsølgelse til en vis Tid af Aaret, til et Cabinetsspørgsmaal, saa mit Haab om, at mit Forslag vil gaae igjennem, er dog ikke ganske knækket, og jeg skal tillade mig nærmere at modvivere selve Forslaget. Den ærede Ord-

fører har allerede sagt, at det er ikke for at frede om disse Fugle, at man har foreslaaet en saadan Bestemmelse, som Udvalgets Paragraph indeholder, og det har jeg heller ikke troet; jeg har meget godt kunnet see, eller i det Mindste troet, at det var saaledes, som den ærede Ordfører sagde, at det har til Hensigt at stikke for, at Jordbrugeren ikke skal have Leilighed til at gaae for meget paa Jagt; men det er netop den Omstændighed, at man vil forebygge Sigt ved dette Forslag, saaledes som Udvalgets § 14 er redigeret, at jeg finder uønskelig, ja, jeg siger det nok engang reent ud, latterlig; thi, naar man har foreslaaet, at der skulde gives Lov til, paa hvilkensomhelst Tid af Aaret at gaae ud, for at skyde Stader og andre skadelige Dyr, med Undtagelse af Ræve, som man altid vil holde Fred over, saa indseer jeg virkelig ikke, hvorledes man kan troe, at det, at man ikke erholder Lov til at gaae paa Jagt efter Krager og Spurve, skulde afholde fra at gaae paa Jagt, hvis ellers Nogen har lyst dertil. Det er, finder jeg, saa ufornuftigt, hvis man virkelig troer det, at ingen praktisk Mand i Landet faaer en saadan Tro. — Det er netop for den praktisk kyndige Mand ude paa Landet, at Udvalgets Forslag seer noget løierligt ud, og derfor er det, at jeg har foreslaaet det forandret, thi det er aldeles vist, at Kragerne f. Ex., hvis man skal have Lov til at skyde dem, fordi de gjøre Skade, ere mere skadelige til andre Tider paa Aaret end i de Maaneder, Udvalget har foreslaaet, at man skal have Lov til at skyde dem. Jeg veed nu nok, at der gives saa lærde Folk; jeg har stødt paa saadanne, at de ikke vide, at Kragerne leve tildeels af Rov; maa skee hidrører dette ringe Kjendskab til Kragernes Maade at leve paa derfra, at de ikke i Naturhistorien henseseres til Rovfugle, men for mig og for enhver praktisk Mand er det ligegyldigt, hvordan Kragens Ræb og Kloer ere dannede, det er vist, at Kragerne leve tildeels og for en meget væsentlig Deel af Rov; jeg kjender Kragen som en saa slem Rovfugl, at en enkelt Krage ikke sjeldent paa een Dag røver en halv Snees Vællinger eller Kyllinger, ja endog undertiden smaa Gæslinger. Iøvrigt gjør Kragen ogsaa Skade